

РЕШЕНИЕ

№ 4517

гр. София, 07.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3249** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № ПИ 88/21.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу действия на публичен изпълнител – разпореждане за присъединяване изх. № С С.-105-0146107/15.10.2016 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция „Събиране“.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. С разпореждането са допуснати за присъединяване вземанията, без да се отчита това, че за същите са налице предпоставките по чл. 171 ДОПК. Веднъж изтекла, давността не може да се спира и прекъсва и следователно – задължението не може да се събира по принудителен ред. Искането до съда е за отмяна на процесното решение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. К. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в необходимата писмена форма и при спазване на административнопроизводствени правила.

По фактите.

Установява се, че по отношение на жалбоподателя е било образувано изпълнително дело № 22150032447/2015 г. на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

С разпореждане изх. № С С.-105-0146107/15.10.2016 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция „Събиране“, в изпълнителното производство са допуснати за присъединяване публични задължения, установени с декларации за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г.

С ПНОМ № С.-022-0105294/15.12.2018 г., с което е наложен заповор върху следните МПС: л.а. марка Р., модел „Л.: 1.8, рег. [рег.номер на МПС] и л.а. марка Р., модел „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] .

Жалбоподателят е подал възражение на 12.11.2019 г., до ТД на НАП С. с твърдения за изтекла погасителна давност.

По това възражение е налице произнасяне, с разпореждане от 15.11.2019 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., което е уважил в едната част и е оставил без уважение в частта, в която жалбоподателят е претендирал изтекла давност на вземанията, дължими през 2014 г.

С решение № ПИ-88/21.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата срещу разпореждането за присъединяване е оставена без уважение, като неоснователна. Видно от мотивите е прието, че по възражението за погасителна давност, доколкото тя не се прилага служебно, публичният изпълнител следва да се произнесе с нарочен акт – разпореждане, по аргумент от чл. 226 ДОПК, който евентуално би подлежал на самостоятелно обжалване.

Съдът, като взе предвид установеното, както и становищата на страните, счита, че жалбата е неоснователна.

Действително, жалбоподателят има право да прави възражения за погасителна давност – както по чл. 171, ал. 1 ДОПК, така и по чл. 171, ал. 2 ДОПК. В случая съдът намира обаче, че те на биха могли да се разгледат в настоящото производство. Това е така доколкото се обжалват действия по присъединяване на публични вземания. По арг. от чл. 217, ал. 1 и 2 от ДОПК, както и чл. 266 ДОПК, за преценка законосъобразността на това действие следва да се има предвид наличието на предпоставките на чл. 217 ДОПК. /В този смисъл съдът намира, че са правилни изводите на ответника в тази насока в първото си обжалвано решение, с което е оставил жалбата без разглеждане, а на практика – в мотивите е изложил съображения по същество/.

Съгласно чл. 217, ал. 1 ДОПК в производствата по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Съгласно ал. 2 – Присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител. Следователно, при постановяване на разпореждане, каквото е процесното, за законсъобразността му има значение наличието на предпоставките на чл. 217, ал. 1 ДОПК – така, както са посочени по-горе. В процесния случай, от доказателствата по делото се установяват посочените факти, което и не се оспорва от жалбоподателя.

Едва след постановяването на разпореждането за присъединяване жалбоподателят има правната възможност да направи възражение за погасителна давност /което е и сторил/. Аргумент в подкрепа на тези изводи е обстоятелството, че давността не се прилага служебно – т.е. жалбоподателят може по всяко време в производството да поиска прекратяването му поради изтекла давност, като публичният изпълнител следва да се произнесе по него с нарочен акт. Аргумент в подкрепа на тези изводи е и това, че при произнасяне по чл. 217 ДОПК публичният изпълнител разглежда единствено молбата за присъединяване, като преценява наличието на предпоставките

за това, без обаче да е предвидена процедура, при която публичният изпълнител да е длъжен да изпраща молбата за присъединяване на длъжника за становище и възражения. Във връзка с изложеното и предвид правната възможност на жалбоподателя да прави във всеки един момент възражения за погасителна давност, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

С оглед изхода на делото, искането за разноси, направено от процесуалния представител на жалбоподателя е неоснователно. Разноси се дължат на ответника, за заявеното от него юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.8 ал.3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ТД-НАП С. разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, III –то отделение, 7 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 88/21.02.2020 г. на директора на ТД на НАП –С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу действия на публичен изпълнител – разпореждане за присъединяване изх. № С.-105-0146107/15.10.2016 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., дирекция „Събиране“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД-НАП С. сумата от 500 /петстотин /лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал.2 от ДОПК.

СЪДИЯ: